

Moeder, Pius X gaat dood,
Pius X gaat naar de knoppen,
't is gedaan met onze baan,
moeder, moeder, we gaan naar de maan.

Moeder, Pius X was groot,
barstte bijkans uit zijn voegen;
twaalfhonderd in getal
liepen ooit bij ons in de val.

Maar, o moeder, toen staakte uw soort
't wild geraas der kinderverwekking
zeer tot schade van ons bedrijf
dat gaarne geest pompt in 't lijf.

Moeder reeds gaan velen heen
en dat doet ons deerlijk deinen
op de golven van 't verdriet
waar zo'n Deetman dan weer van geniet.

De dag lieve moeder, waarop Marian
Heyntjes ons zal moeten verlaten
zij vervloekt tot in eeuwigheid,
moeder, wat moeten we zonder die meid?

De dag lieve moeder, waarop Marian
die van 't aardrijk, ook gaat verdwijnen,
schroeit als peper in een wond,
stinkt als patat in den morgenstond.

Moeder, die stille van ekonomie
gaat helaas ook wederom pleite,
maar die komt wel weer terug,
ween om Ad dus niet te vlug.

Moeder ook gaat voor de bijl kameraad
Antonie, lieve schrik der fascisten.
Dat is een regelrechte ramp
voor onze jofele linkse kamp.

Moeder, ik hou die ellende niet vol.
Kijk toch eens heel goed naar Kora,
Zomaar laat je zo'n meid toch niet gaan,
moeder, moeder doe er wat aan.

Moeder ook Arne wordt deerlijk verjaagd;
liederlijk heet ik zoiets te noemen,
want, o moeder, weet u dan niet
dat hij soms best achting geniet.

Paula, o moeder, krijgt ook een schop,
saam met Chris, nee nee niet Kuijken,
maar die Hol van levensleer,
moeder, o moeder, wat doet dat toch zeer.